

دمیر، یک چهره متفاوت و دقیق

مردی که زیاد می‌دانست

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار

چالش بزرگ آغاز کرد؛ قلم قرمز کشیدن روی نام محمد جمشیدی، مهم‌ترین ستاره تهاجمی تیم. آنچه از دمیر در بدو ورود چهره یک مربی جدی و اصولگرا را به رخ کشید که از انگاره‌هایش سرسوزنی عقب‌نشینی نمی‌کند.

دمیر در طول حضورش روی نیمکت تیم ملی بسکتبال پلن خود را بله به پله پیش برد اما چند ایونت مهم از جام جهانی بسکتبال گرفته تا بازی‌های آسیایی و البته پنجره انتخابی کاپ آسیا سرعت او را کند کرد و برنامه‌هایش را عقیم گذاشت. به ویژه اینکه در بحث نتیجه‌گرایی نیز دمیر چندان موفق نبود و همین پلن را به حاشیه برد. با این وجود آنچه از دمیر روی نیمکت تیم ملی بسکتبال دیدیم، چهره یک مربی جدی، منضبط، دقیق و با دیسیپلین بود که برای هر لحظه و هر ثانیه‌اش برنامه داشت و هیچ تصمیمی او را ولو کوچک بدون برنامه و تفکر انجام نداد. مردی که در اتمسفر سنتی بسکتبال ایران، یک هوای تازه بود که توپ و حلقه را با علم روز در هم آمیخت. دمیر از این منظر برای بسکتبال ایران یک غنیمت بود، اگر چه برای اجرای تفکرات و انگاره‌هایش نیاز به زمانی طولانی دارد که در بسکتبال عجول ایران کمتر به آن تن می‌دهند.

حضور او در ایران یک شگفتی بزرگ بود. مردی از همسایه غربی که در بسکتبال چندان آوازه‌ای ندارد. آنها مدت‌هاست برای بسکتبال برنامه‌ریزی کرده‌اند و به دنبال ماجراجویی زیرسبد هستند اما تا رسیدن به نقطه مطلوب فاصله بعیدی دارند. با این وجود هاکن دمیر در این دوران گذار یک چهره متفاوت است. مردی که بسکتبال را از دریچه متفاوتی می‌بیند و این تفاوت در حوزه تکنیکال و تاکتیکال و مهم‌تر از همه سلوک او به وضوح قابل لمس است. دمیر از این منظر یک گزینه جامع و مانع برای بسکتبال ما بود که در روزگار تغییر نسل و عصر بازنشستگی نسل طلایی خیرالموجودین محسوب می‌شد. دمیر با مأموریت تغییر نسل به ایران آمد و با آنالیز دقیق از بسکتبال ایران که روزگار پیرانه‌سری ستاره‌های بزرگش را تجربه می‌کرد، به فراسط دریافت که بسکتبال ایران به همان اندازه که در فاز تهاجمی موفق و برنده است، در فاز تدافعی متزلزل و آسیب‌پذیر نشان می‌دهد، پس برنامه کوتاه‌مدت خود را به بازسازی و ترمیم ساختار دفاعی گذاشت و در همان ابتدا کارش را با یک

در ترکیه این باور وجود دارد که هر طور که سال را شروع کنی همانطور هم آن را تمام می‌کنی. بنابراین اکثر مردم دوست دارند در کنار خانواده و عزیزان خود در سال نو باشند. خود شما و خانواده‌تان چه کار خاصی هنگام تغییر سال انجام می‌دهد و چه احساسی دارید؟

پسرم «پویزان» در حال حاضر خارج از ترکیه مشغول تحصیل است. به همین خاطر جشن گرفتن تحویل سال نو در کنار خانواده‌ام برای من خیلی ارزش بیشتری دارد. همیشه اولین انتخابم این است که هنگام شروع سال در کنار پسر و خانواده‌ام باشم، چرا که در طول سال خیلی دلتنگ آنها می‌شوم.

فرهنگ نوروز در ایران را چقدر درک کرده‌اید و آیا می‌توانید آن را با جشن سال نو در ترکیه مقایسه کنید؟

کلمه نوروز در ترکیه معنی کمی متفاوت نسبت به فارسی دارد اما در فرهنگ ما هم نماد شروع بهار است. استقبال از بهار هم با شوق و شوق خاصی انجام می‌گیرد اما به اندازه ایرانی‌ها نه چون برای ایرانی‌ها شروع بهار با شروع سال نو همراه است. در ترکیه فستیوالی در شروع بهار به نام «مسیر فستیوال» در شهرمانیساکه من الان در آن زندگی و کار می‌کنم برگزار می‌شود. من نوروزهای زیادی را در ترکیه تجربه کرده‌ام و خیلی دوست دارم یک نوروز را در ایران هم تجربه کنم.

پیامی برای مردم ایران در شروع سال جدید. ایران کشوری است که در آن بسیار راحت هستیم و آن را مثل خانه خودم می‌دانم. صمیمانه به همه مردم ایران سال جدید را تبریک می‌گویم. امیدوارم این شانس را داشته باشم که در آینده نوروز را در ایران و کنار مردم خوب ایران تجربه کنم.

و آخرین سوال؛ هاکن دمیر با تیم ملی ایران ادامه می‌دهد؟

من تا ماه می با تیم ملی قرارداد دارم. تا آن زمان با فدراسیون بسکتبال ایران مذاکره خواهیم کرد و تصمیمی می‌گیریم که بهترین تصمیم برای بسکتبال ایران باشد.

